

جمع‌بندی؛ گسترش تعاملات جهانی

یکی از بهترین راهبردها برای علاج مشکلات اقتصادی کشور و رونق بخشی به صنعت، گذار از اقتصاد نفتی به اقتصاد دانش بنیان است. این امر نیازمند سه شرط اساسی است: مطلوبیت اقتصادی، امکان‌پذیری سیاسی و پذیرش اجتماعی. حال آنکه ادبیات اقتصادی غالباً به شرط اول یعنی تجزیه و تحلیل اقتصادی پیشنهادها و آثار آنها پرداخته‌اند و به دو شرط دیگر کمتر توجه داشته‌اند. به علاوه راه‌حل‌های اقتصادی مرسوم هم بیشتر جنبه مدیریت اقتصاد کلان کشورها را هدف می‌گیرند، بدون اینکه به ساختار صنعتی و اقتصاد خرد کشورها و همچنین زنجیره‌های جهانی ارزش توجه کنند. مدیریت اقتصاد کلان اگرچه لازم است؛ اما به‌تنهایی نمی‌تواند موجب رشد پرسرعت صنعتی بر مبنای اقتصاد دانش بنیان را فراهم کند. تحقق دو شرط بعدی، براساس تعریف نیازمند مطالعات عمیق بافت و ترکیب سیاسی

اجتماعی خاص هر جامعه است، با این هدف که شرایط تحولات نهادی و تغییرات سیاسی مطلوب شناسایی شوند. ارائه بسته‌های پیشنهادی دقیق و با احتمال موفقیت بالا جز از طریق مطالعات موردی تجربی امکان‌پذیر نیست و تحلیل‌های نظری کلی تنها می‌توانند راهنمای این مطالعات باشند.

از سوی دیگر براساس مطالعات صورت‌گرفته، علاوه بر نیاز مطالعه روند طی شده دیگر کشورها و کسب آموزه‌های موردنیاز، ایجاد ارتباطات جهانی یا دیگر ملل بسیار مورد تأکید است. با وجود قرابت سیاسی بین ایران و چین و موفق عمل کردن این کشور در تدوین استراتژی‌های رشد و توسعه نیاز است سطح تعاملات فی مابین ارتقا یابد. با عنایت به لزوم حرکت در مسیر ایجاد کسب‌وکارهای بین‌المللی، قرارگیری در زنجیره‌های ارزش جهانی، تجربه موفق کشور چین و پتانسیل بالا رشد ایران، تحقق این امر بیش‌ازپیش مورد تأکید می‌باشد.